AMIGOE ARUBA; KERSTKRANT. - (23 december 2016), p. 8

Het veranderende kerstgevoel

De terugkomst van het licht, de geboorte van Jezus in Bethlehem-stal of de gulheid van Santa Claus; Kerst wordt wereldwijd en zelfs per familie verschillend gevierd. Cultuurwetenschappers weten dat tradities veranderlijk zijn, waardoor ook de beleving van een jaarlijks terugkerend feest transformeert. Drie eilandbewoners over hun veranderende beleving van Kerstmis.

Tekst en foto's: **Bobby Spier**

De kerstboom en kribbe voor het Arubaanse parlement.

'Ik wens mijn kinderen het simpele gevoel van Kerst'

Dilma Arends-Geerman (53), geboren op Aruba, ZZP'er

Wat de veranderende beleving van Kerst betreft, moet het leven van Arends-Geerman opgedeeld worden in fasen. "Als kind, tiener, iemand die even weg was van Aruba, daarna als moeder en nu als moeder van kinderen die van het eiland vertrekken", legt ze uit. Kerst tijdens haar jeugd omschrijft ze als 'simpel'. "Het hield een grondige schoonmaak in. Vroeger had iedereen cementen tegels, dus die moesten goed geboend worden met de hand en dat was veel werk." De kerstboom werd op 15 december opgezet. "Dat was Statuutdag, een vrije dag, en dus een mooi moment om de kerstboom te versieren."

Als kind keek zij niet uit naar de cadeautjes. "Die kregen we met Sinterklaas. Met Kerst kreeg je een nieuwe jurk of een nieuwe outfit en nieuwe schoenen. Dat was eigenlijk je cadeau en niemand verwachtte iets anders."

Maar dat begon te veranderen toen haar zus naar de Verenigde Staten vertrok. "Zij begon kleine cadeautjes mee te brengen voor haar jongere neefjes en nichtjes. Het was een overgewaaide gewoonte." En die gewoonte werd nog meer versterkt toen ze haar man leerde kennen. "Zijn moeder is Amerikaanse, waardoor de traditie van de cadeautjes sterker werd. Toen we trouwden en kinderen kregen, moesten we ons eigenlijk opdelen, want Kerst bij hen duurde de hele dag. Op een gegeven moment kon ik mijn ouders, ooms en tantes niet meer bezoeken, want er was geen tijd. Wat dat betreft ging ik mee in de Amerikaanse traditie van mijn man, wat ook leuk was. De hele clan was bij elkaar, maar het was niet mijn clan."

Toen de kinderen groter werden, creëerden het gezin eigen tradities. "Maar de traditie van de cadeautjes werd niet versterkt. Ik koop geen cadeautjes voor mijn man en hij ook niet voor mij. En de kinderen zijn nu groot genoeg, dus we kopen eigenlijk ook niet meer voor hen." Dit is volgens haar 'spontaan' gegaan. "Eigenlijk was onze boodschap altijd dat je niet te veel moet geven om materialisme. Voor mijn kinderen is de kerstham eigenlijk één van de belangrijkste dingen", zegt Arends-Geerman lachend.

Het aanbod van feesten heeft Kerst voor haar veranderd. "Het begint vanaf december al met alle kerstvieringen en -diners. Als je dat achter de rug hebt, dan hoef je de mensen niet meer op te zoeken. Dus de traditie om familie te bezoeken is een beetje aan het verdwijnen."

In het midden Dilma Arends-Geerman.

Of mensen echt stilstaan bij het feit dat Kerst eigenlijk de geboorte van Jezus betreft, daar is ze 'niet zeker van'. "Dit omdat het zo commercieel is geworden. Het gaat om de mooiste kleding, de mooiste schoenen en het haar en de make-up moeten er altijd tip-top uitzien. Ik denk dat de focus is veranderd. Daarmee is het simpele leuke gevoel van Kerst aan het weggaan." Toch wenst zij dit gevoel haar kinderen toe. "Mijn mooiste herinnering was dat we voor de nachtmis aan het rondrijden waren in de stad. We kwamen in Oranjestad en zagen een vrouw met een kleine kerstboom wachten op de bus. Mijn vader stopte en bracht haar naar huis in the village. Ze was zo dankbaar en we hadden het zo gezellig gehad in de auto. Daar hebben we het nu nog steeds over. Het zijn die hele kleine simpele ervaringen die bijblijven. En die ervaringen wens ik mijn kinderen ook toe."